

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D.**, Č., X., IČO: X., zast. M., advokátom, Č., X., proti žalovanému: **M.**, O., X., o zaplatenie 2 724 237 Sk, o návrhu na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Cb 31/2002–155 zo dňa 29. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Cb 31/2002–155 zo dňa 29. marca 2007 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd návrhu žalovaného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 Cb 31/2002 vyhovel. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 18.2.2002 č. k. 5 Cb 31/2002–42, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2002 schválil zmier účastníkov konania v znení „Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 1 224 237 Sk v lehote do 30.6.2002 s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že spoločnosť E. na základe zmluvy o zneškodňovaní odpadu, uzavretej so žalovaným, vykonávala dohodnuté práce a tieto následne fakturovala žalovanému. Pohľadávky z neuhradených faktúr spoločnosť E. postúpila zmluvami z 3.11.2000, 11.8.2000, 21.12.2000 a 22.12.2000 na žalobcu a žalovaný následne dňa 29.12.2000 uzavrel so žalobcom dohodu o uznaní a splatení pohľadávok v celkovej výške 2 724 237 Sk, ktorej sumu tvoria žalované neuhradené

faktúry a zaviazal dlžnú sumu uhradiť v splátkach do 16.2.2001. Uvedenú povinnosť žalovaný nesplnil v dohodnutej lehote, časť dlžnej sumy vo výške 1,5 mil. Sk žalovaný uhradil po začatí konania. Pokiaľ ide o úhradu súm 2 x 900 000 Sk súd zistil, že tieto boli uhradené na účet žalobcu v dňoch 23.1.2001 a 12.2.2001 spoločnosťou A., teda nie žalovaným. Súd mal za to, že žalovaný uznal záväzok podľa § 323 ods. 1 Obch. zák. a tiež, že účastníkmi navrhnutý zmier je v súlade s právnymi predpismi, a preto ho podľa § 99 ods. 2 OSP schválil. Telefaxom doručeným súdu dňa 15.2.2005 a v origináli doručenom dňa 16.2.2005 žalovaný podal návrh na obnovu uvedeného konania. Uviedol, že správca konkurznej podstaty úpadcu E. spochybnil postúpenie pohľadávok z roku 2000 a vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej sumy 2 724 237 Sk. Keďže postúpenie pohľadávky, na zaplatenie ktorej bol v pôvodnom konaní žalovaný zaviazaný je neplatné, žalovaný je dlžníkom pôvodného veriteľa ako úpadcu, pričom predmetný dôkaz žalovaný nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že v prejednávanej veci uznesenie o schválení zmiernu nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2002 a návrh na obnovu konania bol súdu doručený dňa 15.2.2005, teda pred uplynutým troch rokov od právoplatnosti uznesenia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný prevzal výzvu predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty úpadcu na zaplatenie sumy 2 724 237 Sk dňa 18.11.2004, súd má za to, že subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala plynúť uvedeným dňom a uplynula dňa 18.2.2005. Návrh na obnovu konania bol súdu doručený dňa 15.2.2005, teda pred uplynutím lehoty na jeho podanie. Zmluvy o postúpení pohľadávok boli uzavreté v dňoch 11.8.2000, 21.12.2000 a 22.12.2000. V pôvodnom konaní účastníci konania nespochybnili platnosť postúpenia pohľadávok uplatnených v konaní zo spoločnosti E. na spoločnosť D., a preto súd uvedené postúpenie neposudzoval, ale bez ďalšieho ho považoval za platné. Vychádzajúc z dátumov uzavretia zmlúv o postúpení pohľadávok a dátumom ustanovenia predbežného správcu konkurznej podstaty a vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, bolo potrebné podľa § 9c, § 14 ods. 1 ZKV posúdiť, či zmluvy o postúpení pohľadávok sú platné, keďže boli robené v čase, keď bol u postupcu – spoločnosti E. ustanovený predbežný správca, resp. v čase, keď bol na jeho majetok vyhlásený konkurz.

Pokiaľ ide o neúčinnosť zmlúv o postúpení pohľadávky je nesporné, že takáto

žaloba podaná nebola a teda neexistuje rozhodnutie o neúčinnosti uvedených zmlúv. V tomto konaní žalovaný návrh na obnovu konania neuplatňuje z dôvodu, že zmluvy o postúpení pohľadávok úpadcu sú neúčinné voči konkurzným veriteľom úpadcu, ale návrh podáva z dôvodu, že uvedené zmluvy sú neplatné. Keďže predmetom konania je žaloba na plnenie, súd ako predbežnú otázku posudzuje platnosť právnych úkonov, na základe ktorých žalobca uplatňuje nárok. Pokiaľ by sa jednalo o neúčinnosť uvedených zmlúv, ktorých podmienkou je, že sú platné, uvedené by súd v tomto konaní nemohol posudzovať ako predbežnú otázku, pretože na neúčinnosť zmlúv sa vyžaduje rozhodnutie súdu. Z dôvodov, že v návrhu na obnovu konania žalovaný uplatnil návrh na vykonanie dôkazov preukazujúcich neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávok, čo má vplyv na aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto konaní, a ktoré dôkazy v pôvodnom konaní neboli vykonané a žalovanému neboli známe a môžu pre žalovaného privodiť priaznivejšie rozhodnutie, súd návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie. Poukázal na to, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Cb 31/02 bol schválený zmier medzi účastníkmi. V priebehu konania ani pri uzatváraní zmierného žalovaný nespochybnil platnosť postúpenia pohľadávky uplatnenej v konaní a čiastočne aj uplatnenú pohľadávku plnil. Má za to, že postúpenie pohľadávky bolo uskutočnené v zmysle platných právnych predpisov, ktoré boli v tomto čase platné a účinné. Návrh na obnovu konania považuje za irelevantný, lebo nespĺňa náležitosti uvedené v § 228 ods. 1 a § 231 OSP, keďže žalovaný nedisponuje žiadnym dôkazom, resp. rozhodnutím, ktorým by mohol návrh na obnovu konania úspešne uplatniť. Žalovaný taktiež neuplatnil voči správcovi konkurznej podstaty žalobu na vylúčenie predmetnej pohľadávky, hoci bol správcom konkurznej podstaty vyzvaný, čím zmeškal lehotu na jej úspešné popretie. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd po preskúmaní dôkazov zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP. Žalovaný návrhom na obnovu konania zo dňa 15.2.2005 napadol uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.2.2002 č. k. 5 Cb 31/2002–42, ktoré nadobudlo

právoplatnosť dňa 2.3.2002. V zmysle § 228 ods. 1 písm. a/, b/ OSP právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Návrhom na obnovu konania možno napadnúť i uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval, to platí obdobne aj pre platobný rozkaz (§ 231 ods. 1 OSP). Z ust. § 231 ods. 1 OSP vyplýva, že proti uzneseniu o schválení zmieruje návrh na obnovu konania prípustný len vtedy, ak možno dôvody obnovy vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol zmier schvaľovaný. Týmito predpokladmi sú skutočnosti a rozhodnutia, ktoré boli v pôvodnom konaní tvrdené, zistené alebo inak vyšli najavo, poprípade i dôkazy, ktoré boli v pôvodnom konaní vykonané alebo ktoré v pôvodnom konaní nemohli byť z objektívnych dôvodov vykonané, ak boli určujúce pre rozhodnutie účastníkov uzavrieť zmier.

Z obsahu spisu je zrejmé, že správca konkurznej podstaty úpadcu E., Košice spochybnil a vyhlásil za neplatné zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorené medzi postupcom E. a žalobcom (postupníkom) spoločnosťou D., Prešov. Takéto spochybenie však nie je záväzné a k tomu, aby malo právnu relevanciu, je nevyhnutné, aby tak urobil súd. Správca konkurznej podstaty úpadcu E., Košice spochybnil predmetné zmluvy o postúpení pohľadávky, žalobu o neúčinnosť zmlúv o postúpení pohľadávky nepodal z dôvodu, že uvedené zmluvy nie sú vo vzťahu ku konkurzným veriteľom úpadcu E. neúčinné, ale neplatné. Predmetnú pohľadávku zahrnul do konkurznej podstaty úpadcu. Za postúpenie pohľadávky nebola úpadcovi zaplatená cena, pretože zmluvné strany sa dohodli na započítaní ceny za postúpenie pohľadávok, oproti nezaplateným faktúram postupníka z obchodného styku (pričom započítanie pohľadávok po vyhlásení konkurzu nie je možné). Žalovaný svoj záväzok (pohľadávku) voči žalobcovi uznal (viď dohoda o uznaní a splatení pohľadávok) a zaviazal sa ho uhradiť žalobcovi. Vychádzal pritom zo zmlúv o postúpení pohľadávky na žalobcu. V čase uzavretia zmiernosti medzi účastníkmi, nik z účastníkov nenamietal platnosť týchto zmlúv a s touto otázkou sa ani súd nezaoberal. Ide o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré v uvedenom období vykonané

neboli a žalovanému neboli známe. Tieto skutočnosti v pôvodnom konaní nemohli byť z objektívnych dôvodov vykonané, avšak boli určujúce pre rozhodnutie účastníkov uzavrieť zmier.

Prvostupňový súd správne konštatoval existenciu dôvodov obnovy konania uvedených v ust. § 228 ods. 1 písm. a, b/ a § 231 ods. 1 OSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: